

UVODNA RIJEČ

Govor uzora 3

PROMIŠLJANJE O BLAŽENICAMA

U Božjim smo rukama 4

USUSRET GODINI VJERE

Blaženice – vrata vjere 6

PRVI SPOMENDAN

Proslava beatifikacije ne smije završiti 8

Kćeri katoličkih obitelji 10

Ljubav je mjerilo svega 11

Ispit vjere 12

Slavlje u Mađarskoj 13

Pobjedu ostvarile mučeništvom 14

Župljanka blaženica 15

DOGAĐAJI

Zahvalno hodočašće u Rim 16

Zahvala za beatifikaciju u Hamiltonu 17

Biskupi u crkvi Kraljice svete krunice 17

Slavlje u čast bl. s. Berchmane 18

Spomen-ploča na rodnoj kući 18

Dan Katoličkih škola u Beču 19

Na grobu Majke Utemeljiteljice 20

Kapelice Blaženica 21

PUTEVIMA BLAŽENICA

Putevima Drinskih mučenica 22

Hodočašće djevojaka iz Hrvatske 23

SVJEDOČANSTVA ŠTOVATELJA

Moji uzori 24

Prisutnost na svakom koraku 25

Postale su mi kao bliska rodbina 26

Blaženica nam je putokaz 27

MILOSTI I USLIŠANJA 28

MOLITVA 31

Informativni bilten
Vicepostulature bl. s. M. Jule
Ivanišević i četiriju
susestara
Br. 8/2012.

Bilten izlazi povremeno,
s dozvolom redovničkih
poglavara

Izdavač:
Vicepostulatura
bl. Drinskih mučenica

Glavna i odgovorna urednica:
s. M. Ozana Krajačić

Uredničko vijeće:
s. M. Antonela Rašić,
s. M. Dragica Šekerija, Ivan
Babić, Ljubica Pribanić, Dinka
Parlov, Krešo Bello, Božo
Vuletić-Antić

Tisak:
Denona d.o.o.

Naklada:
10000 primjeraka

Voda iz Drine

Govor uzora

Svečano proslavljena beatifikacija Drinskih mučenica, 24. rujna 2011. u Sarajevu, nije samo događaj prošlosti koji još uvijek s radošću spominjemo. Beatifikacija se dogodila zato da sa svojom bogatom i snažnom porukom uđe u našu svakodnevicu i ohrabri nas u našim izborima i opredjeljenjima, osobito onda kad se za vjernost dobru i Dobrome treba platiti cijena, pa i vlastitog života.

Proslava beatifikacije ne smije završiti, istaknuo je kardinal Angelo Amato na slavlju prvog spomendana Blaženica, 15. prosinca 2011., u generalnoj kući Družbe Kćeri Božje ljubavi u Grottafferati, nedaleko od Rima. Proglašenje blaženima nalik je postavljanju svjetiljke na svijećnjak. „Ne užiže se svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući“ (Mt 5,15). Zanimljiv je ovaj detalj: svijetliti svima u kući.

Te „u kući“ ponajprije su Kćeri Božje ljubavi, njihove susestre po redovničkom pozivu. Nadalje, to smo svi mi na čijim su prostorima sveto živjele i zbog svoje vjernosti Kristu i zavjetima mučenički umrle. Nama je na osobit način dano da izbliza osjetimo djelotvornost njihovih dobrih djela kojima su činile vidljivom dobrotu Oca nebeskoga. Nama je omogućeno da se na mjestu njihova mučeništva u tišini i zahvalnosti poklonimo veličini njihove ljubavi, krvlju potvrđene. Stoga smo mi prvi pozvani nadahnjivati se na darovanim uzorima.

Osim nama, njihovim „ukućanima“, Blaženice su dar i onima koji ulaze u kuću, da i oni vide svjetlost (usp. Lk 8,16). Ti koji „ulaze“ su suvremeni svijet koji vapi za pravim uzorima, iako naizvan to poricao i priklanjao se lažnim idolima i lošim uzorima.

Netko lijepo reče: Kada nema pravih uzora, nametnut će se loši. Stoga je zadaća nas, „ukućana“, učiniti sve da pravi uzori i istinski ideali jače isplivaju na površinu. Da se vide. I da ih drugi, pa i oni koji ulaze u kuću, prepoznaju kao istinske uzore, kadre pokrenuti dobro skriveno u njihovim srcima. Samo tada kad svatko od nas, potaknut primjerom Blaženica – i drugih blaženika i svetaca – počne vaditi iz svoje nutarnje riznice dobro i stavljati ga na raspolaganje svima, opravdat ćemo proslavu beatifikacije i uživati ćemo njezine plodove.

s. M. Ozana Krajačić, FDC
vicepostulatorica

U Božjim smo rukama

s. M. Pia Herman, FDC

Čovjek kao čovjek – sklon je misliti da je on kovač vlastite sreće i da o njemu ovisi tijek njegova života, da je budućnost u njegovim rukama i da je dovoljno marljivo raditi, ili znati se dobro snaći, pa da mu život bude uspješan i sretan. Ovo nije napast samo mladih i neiskusnih koji se još nisu sudarili s tvrdoćom stvarnosti i egzistencijalnih briga. Ovo je trajna napast koja vreba i zrele ljude, pa i one koji se smatraju zrelima u vjeri: smatrati da mogu sve sam, a da su mi drugi i Bog potrebni samo za ono što baš nikako ne mogu učiniti ili postići bez njih. Napast je to samodostatnosti u čijoj se poza dini krije oholost.

Unatoč silnoj razornoj moći, ratovi i krize imaju i pozitivne plodove: pokazuju nam da se ne možemo i ne smijemo u potpunosti osloniti na sebe niti

na djelo svojih ruku. Da je sve što smo sazdali krhko i prolazno, pa bilo izgrađeno od najtvrdoga kamena, najčvršćega betona ili čuvano u najsigurnijoj banci. Uče nas da je naš život uistinu relativan. A to znači da je sav u relacijama, tj. odnosima. Odnosima s drugima i s Bogom. Bez njih uistinu ne možemo postojati niti živjeti. No ako ovisi i o drugima i o izvanjskim okolnostima, onda moj život nije posve u mojim rukama niti nad njim mogu imati punu kontrolu. Koliko god htio, nisam niti ikada mogu biti samome sebi dovoljan.

U pismu pisanom svega dva mjeseca prije svoje smrti, kad je ratna opasnost bila tu, na pragu samostana na Palama, blažena s. Jula piše svojoj rođenoj sestri: „U Božjim smo rukama i on zna najbolje što je za nas dobro.“ Ovo je uistinu veličanstven izričaj istinskog pouzdanja u Boga i svijesti o vlastitoj ograničenosti i nemoći, čak i kad je riječ o nečemu tako važnom i velikom kao što je očuvanje gologa života. Naš život nije posve u našim rukama. On je isprepleten s tisućama drugih života, s nepreglednim morem okolnosti i slučajnosti, i vođen – koliko god nama to ne bilo očito ni razvidno – Božjim promislom.

U Božjim smo rukama! Ovo su velike riječi. Možda ih često i sami izričemo, a da pritom to možda i ne mislimo. Ovo su utješne riječi – u Božjoj sam ruci!

Bez obzira što se događalo oko mene, kakvo zlo, kakvo ludilo, kakve krize i gubici – u Božjoj sam ruci.

Ne postoji takvo zlo koje bi me moglo izbaciti iz Božjih ruku. On me drži, on me nosi. U konačnici, na sigurnom sam. I kad je sve nesigurno, kao u ovo naše vrijeme. Jer, može li postojati išta sigurnije od Boga? Išta trajnije, čvršće? Ima li većega skloništa od Božjih ruku?

No, kad bl. s. Jula ovo govori, nije to nekakav bijeg u lažnu utjehu. I, kao što znamo, sestre nisu pobjegle. Niti fizički, da napuste Pale i odu na sigurno. A niti su pobjegle od unutarnjeg prijanjanja uz Gospodina i poklekale pred napasti da pod svaku cijenu sačuvaju vlastiti život. To što bl. s. Jula kaže jest istina. U njegovim smo rukama. Nismo ostavljeni niti prepušteni samima sebi ili tuđoj samovolji.

Njezine se riječi temelje na Isusovim riječima: „A ovo je volja onoga koji me posla: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim, nego da ih uskrisim u posljednji dan. Da, to je volja Oca mojega da tko god vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni i ja da ga uskrisim u posljednji dan“ (Iv 6,39-40). Očeva je volja da nitko od onih danih Sinu ne bude izgubljen nego da ima vječni život. Isus se bori za nas da se to dogodi.

Uistinu, nismo sami niti se sami za se moramo (iz)boriti. I Duh Sveti se zauzima za nas i potpomaže nas u našim nemoćima (usp. Rim 8,26). Sa sv. Pavlom možemo reći: „Ako je

Bog za nas, tko će protiv nas? Ta on ni svoga Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas predao! Kako nam onda neće s njime sve darovati!“ (Rim 8,31-32).

Svima nam se dogode situacije u kojima pomislimo – u to i povjerujemo – da nas je i Bog napustio. Da je sve beznažno. Da uistinu nema nikoga tko bi bio uz nas i zauzimao se za nas. Tko bi stajao uz nas. Štitio nas. Sveto pismo nas uvjerava u suprotno: da nije moguće da ostanemo sami i prepušteni samima sebi. Da nas naš Otac nikada neće napustiti, sve ako nas i svi drugi ostave. Zato je i dao svoga Sina – da ne propadnemo u beznade, u strah osamljenosti i promašenosti, nego da vjerujemo i znamo da je on uvijek uz nas i za nas i da ne postoji ništa i nitko osim nas samih tko bi nas mogao udaljiti od Božje ljubavi.

Blažene su s. Jula i njezine četiri susedre vjerovala u ovu istinu. Da nisu, tko bi ih natjerao da učine onakav ljudskom razumu neshvatljiv korak u smrt. No, ako smo u Božjim rukama i u njima svjesno ostajemo, nije moguće pasti i ostati poražen. Moguće je pasti, dati život, i onda ga u nebu iznova primiti iz ruku onoga u čijoj smo ruci.

Neka Julino svjedočanstvo pouzdanja u pravu i trajnu Božju prisutnost – tako lijepo izrečenog kroz sliku našega života življena na Božjemu dlanu – bude i nama korisno da ojačamo svoju vjeru u to da je Bog i u našem životu uistinu Emanuel – S nama Bog, i Jahve – Prisutni.

Blaženice – vrata vjere

Krešo Bello

Početak pisma kojim je papa Benedikt XVI. najavio Godinu vjere glasi: „Vrata vjere (usp. Dj 14, 27) koja vode u život zajedništva s Bogom u njegovoj Crkvi uvijek su nam otvorena. Preko njihova se praga može prijeći kada je Božja riječ naviještena a srce dopusti da ga oblikuje milost koja preobražava. Proći kroz ta vrata znači krenuti na put koji traje cio život“. Godina vjere će započeti 11. listopada 2012., a završiti na svetkovinu Krista Kralja, 24. studenog 2013. Ujedno se obilježava i dvadeseta obljetnica objavljivanja Katekizma Katoličke Crkve, čija je svrha predstaviti vjernicima „snagu i ljepotu vjere“. Najavljujući i održavanje Biskupske sinode u listopadu 2012., na temu *Nova evangelizacija za prenošenje kršćanske vjere*, papa Benedikt nadalje kaže: „Bit će to dobra prilika da se čitavu crkvenu zajednicu uvede u vrijeme posebnog razmišljanja i ponovnog otkrivanja vjere.“

Crkva, a zajedno s njom i svatko od nas, „žurno ide naprijed hodajući između progonâ svijeta i utjehâ Božjih“. Ohrabrujući nas u tom hodu, Papa u svom pismu ističe: „U ovoj će Godini, zato, Katekizam Katoličke Crkve poslužiti kao sredstvo koje pruža stvarnu potporu vjeri, poglavito onih koji rade na formaciji vjernika, tako presudnoj u našem kulturnom ozračju.“

Kada u Djelima apostolskim čitamo izvješće o prvom misijskom putovanju Pavla i Barnabe, prepoznamo kako

pravo pitanje nije „što“, već „tko“ su vrata vjere (usp. Dj 14,27). Ženama u nedjeljno jutro – iako su prošle kroz povijesna vrata uskrsnuća – bila su potrebna „dva čovjeka u blistavoj odjeći“ (Lk 24,1-9) kako bi im ukazali da su to vrata kroz koja se ulazi u vjeru. Dvojica na putu u Emaus trebala su trećeg Suputnika kako bi im otvorio „vrata“ da mogu svojim očima prepoznati u lomljenju kruha živu Riječ Božju (Lk 24,13-35). Filip je bio ta „vrata“ kroz koja je dvoranin prihvatio tumačenje Pisma (Dj 8,34) i ušao u zajedništvo s Kristom. Na neki čudesni način Bog nam nerijetko po drugima pokazuje put kojim nam je ići. Kao da nam time želi reći kako smo, po sebi, maleni i slabi te da jedino u povezanosti s njim – s Drugim – možemo svladati kušnje na putu. O sebi je jasno rekao: „Ja sam vrata. Kroza me tko uđe, spasit će se“ (Iv 10,9), i još: „Ja sam Put i Istina i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni“ (Iv 14,6).

Papa Benedikt podsjeća u pismu da se svi mi, poput Isusovih suvremenika, pitamo „što nam je činiti da bismo radili djela Božja?“ (Iv 6,28), te nastavlja: „Znamo Isusov odgovor: ‘Djelo je Božje da vjerujete u onoga kojega je on poslao’ (Iv 6,29). Vjera u Isusa Krista je, dakle, put kojim se može definitivno prispjeti k spasenju.“

Sveci su oni koji su to spoznali i živjeli. Vjera je onaj nutarnji pokretački dinamizam koji nas barem jednom u

tjednu, nedjeljom, dovede pred oltar i sjedinjuje s Bogom. Vjera, to su naše molitve, prošnje i zahvale.

U svom pismu Papa spominje opomenu Jakova apostola, upućenu kršćanima svih vremena, o nužnosti potvrđivanja vjere vlastitim djelima. „Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Može li ga vjera spasiti? Ako su koji brat ili sestra goli i bez hrane svagdanje pa im tkogod od vas rekne: ‘Hajdete u miru, grijte se i sitedite’, a ne dadnete im što je potrebno za tijelo, koja korist? Tako i vjera: ako nema djela, mrtva je u sebi. Inače, mogao bi tko reći: ‘Ti imaš vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi svoju vjeru bez djela, a ja ću tebi djelima pokazati svoju vjeru’“ (Jak 2,14-18).

Prisjećajući se događaja beatifikacije sestara Jule, Berchmane, Krizine, Antonije i Bernadete, trebamo li jači dokaz istinitosti ovih apostolovih riječi? Pet sestara, pet Kćeri Božje ljubavi – pet svjedokinja vjere, potvrđivane djelima. One nas providnosno uvode u Godinu vjere, hrabreći nas u našoj obvezi svjedočenja djelima, o čemu Papa Benedikt piše: „Godina vjere bit će također dobra prilika da osnažimo svjedočanstvo ljubavi.“

Stoga tih pet sestara, istinskih kćeri Božje ljubavi, čine ne jedna, nego petera vrata. Kroz njih ulazimo u prostor nade i u život ljubavi i zajedništva s Bogom. I kada nam sâm Isus pokuca na vrata, otvorimo ih širom i pogledajmo uokolo, da vidimo onoga tko stoji pokraj nas, kako bismo i mi mogli postati vrata vjere za blišnjega.

Vrata u nekadašnjoj vojarni u Goraždu, koja vode u prostoriju zatočeništva Blaženica

Poruka sestara s Drine, koju iščitavamo iz njihovih pisama i sjećanjima na njih, svjedočanstva o primljenim milostima i uslišanjima kao i naše molitve u kojima ih prepoznamo kao uzore svetosti – to su *porta fides*, vrata kroz koja sve dublje ulazimo u našu vjeru. Blaženice nam poručuju isto na što je Isus upućivao svoje učenike: „Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju“ (Mk 16,15). Kao što piše Papa: „Obnova Crkve postiže se također svjedočanstvom koje svojim životom daju vjernici: vjernici su samim svojim životom pozvani oko sebe širiti svjetlo Riječi istine koju nam je Gospodin Isus ostavio.“

Neka nam blažene Drinske mučenice budu trajni primjer i neka nas zagovaraju kod nebeskog Oca da, osnaženi mudrošću odozgor te u zajedništvu s našim Pastirima, pronađemo pravi put svjedočenja i otvaranja *porta fides*, vrata vjere, svima s kojima se susretnemo na životnom putu.

Proslava beatifikacije ne smije završiti

Grottaferrata (Rim) – Homilija kardinala Angela Amata, prefekta Kongregacije za kauze svetih, 15. prosinca 2011. u Generalnoj kući Družbe Kćeri Božje ljubavi

Radosno sudjelovanje preko 20 000 pobožnih vjernika na misi beatifikacije vaših pet susestara, slavnih Drinskih mučenica, 24. rujna ove godine u Sarajevu, još je duboko utisnuto u moje srce i u moje sjećanje. Za sve nas bio je to dirljivi trenutak, ali i izvanredni događaj zajedništva Crkve u Bosni i Hercegovini sa sveopćom Crkvom. Slušajući o njihovu mučeništvu, svi smo ostali zadivljeni ljepotom žrtve tih pet jakih žena, koje su pobijedile zlo svojom nevinošću i nepobjedivom snagom ljubavi i dobra. Njihova proslava pokazuje da je u čovječanstvu želja za dobrom ipak veća i jača od sklonosti prema zlu i grijehu.

No proslava beatifikacije ne može i ne smije završiti, ne smije se u vama nikada ugasiti, nego treba nastaviti živjeti i donositi svoje plodove božanske milosti. Blažene sestre Jula Berchmana, Krizina, Antonija i Bernadeta moraju i dalje biti nadahnuće vama, Kćerima Božje ljubavi.

Danas, više nego ikada, pozvane ste biti svjedokinje Isusa i njegove božanske ljubavi u svijetu i u Crkvi. Vaše sestre Mučenice su vam primjer na tom putu svjedočenja. Njihovu mučeništvu i prolijevanju krvi prethodilo je redovničko posvećenje, koje se naziva i „bijelo mučeništvo“. Prema staroj tradiciji Crkve, redovnički je život jedan vid „bijeloga“, nekrvnog

mučeništva, potpuno darivanje vlastitog života Gospodinu, iz dana u dan, bez prolijevanja krvi, ali u obilnom prolijevanju suza i ne štedeći napore da bismo se ustrajno obraćali na dobro i ustrajali u ljubavi prema Kristu. Posvećeni život je ostavljanje vlastitih zemaljskih ciljeva, i onih pozitivnih i plemenitih, kao što su obitelj, karijera, težnja za uspjehom, i usmjeravanje cjelokupne egzistencije prema prvotnoj i apsolutnoj vrijednosti – Isusu. Sve ostalo za redovnike vrijedi malo ili ništa.

Ovo svjedočenje vjernosti Gospodinu bit će temelj apostolata i djelovanja. Pet Mučenica vaše Družbe, snažno živeći svoj poziv nasljedovanja Krista, bilo je svim srcem zauzeto u požrtvovnom i nesebičnom apostolatu ljubavi i služenja najpotrebitijima, bez obzira na njihovu društvenu, narodnu ili vjersku pripadnost. Vaše blažene

Za vas, kao i za vaše slavne Mučenice, ne postoji neka druga životna avantura osim ljubavi prema Kristu i služenja braći. Posvećene osobe su specijalisti u ljubavi prema Bogu i blišnjima. A sve to je potpuno u skladu s karizmom vaše Družbe: Kćeri Božje ljubavi moraju biti specijalisti ljubavi. Prvi životni stav koji trebate nasljedovati i živjeti jest biti uvjerljive svjedokinje Isusa i njegovog evanđelja ljubavi.

susestre bile su uvijek spremne pomoći velikima i malima, koji su kucali na njihova vrata, tražeći obrazovanje, odgoj, materijalnu i duhovnu pomoć. Njihova je kuća bila uvijek svima otvorena, a tako i njihovo srce. Siromasi su znali da su u tome samostanu dobrodošli, da će im biti pružena pomoć, savjet, ljubav...

Evo i drugoga stava kojemu se ne treba samo diviti, nego kontemplirati i nasljedovati: oduševljenje njihova poslanja ljubavi. Kao što kaže apostol Pavao: sve će druge krjeposti uminuti, samo ljubav neće nikada umrijeti. Ljubav je dah Trojedinoga Boga. Ljubav je disanje čovječanstva. Bez ljubavi bi ono bilo kao džungla očaja i smrti. S ljubavlju, naprotiv, čovječanstvo ponovno zadobiva svoj identitet slike i sličnosti Bogu, koji je Ljubav. Mučeništvo Drinskih mučenica bio je čin krajnje, posvemašnje ljubavi. A to je i njihov poziv vama, njihovim susestrama: budite prave Kćeri Božje ljubavi – živite od Ljubavi i djelujte iz ljubavi.

Ljubav postaje, posljedično, temelj trećega stava koji treba nasljedovati: posvećenje. Pet mučenica posvetilo se mučeništvom. U tome jednome činu ljubavi prema Bogu postigle su savršenstvo svetosti. O vašim susestrama Mučenicama Isus bi mogao ponoviti ono što kaza o Ivanu Krstitelju: što ste izašli gledati na obale rijeke Drine? Trsku koju

vjetar ljulja? Žene odjevene u mekušaste haljine, koje prebivaju u kraljevskim palačama? Ne. Na obalama Drine cijeli je svijet promatrao pet Kćeri Božje ljubavi i divio im se, jer su ubijene zato što željaše sačuvati netaknutom svoju nevinost i dostojanstvo žene i redovnice. Nisu bile lomljive kao trske na vjetru; bile su ljudski slabe, ali duhovno jake, jer ih je podržavala nepobjediva snaga milosti Božje. Poslije krštenja vodom i Duhom Svetim, primile su i krštenje krvlju.

Svojstvo zajedničko svim svecima, i mučenicima i ispovjedaocima, jest njihovo potpuno pouzdanje u Gospodina. Ne boje se ničega i nikoga. U svom beskrajnom pouzdanju u Božju providnost, sveci žive tešku i iscrpljujuću svakodnevicu u smirenosti i radosti. I nenadane i nasilne progone proživljavaju u istoj smirenosti i radosti jer znaju da se, hodeći dolinom smrti, ne trebaju ničega bojati, jer s njima je Gospodin.

Kćeri katoličkih obitelji

Zagreb – Iz homilije kardinala Josipa Bozanića, 15. prosinca 2011. u zagrebačkoj katedrali za vrijeme svečanog euharistijskog slavlja u zajedništvu s pomoćnim biskupom Valentinom Pozaićem i tridesetak svećenika, među kojima je bio i svjedok mučeništva Blaženica don Anto Baković

Drinske mučenice su kćeri katoličkih obitelji. A mi znamo da se u obitelji primaju temelji vjere i ljudskosti. Po obiteljskoj molitvi stvara se ozračje za duhovna zvanja i spremnost na služenje bližnjima. Poslušnost roditeljima te briga za braću i sestre uči žrtvi i odricanju, a povezanost s Crkvom otvara prostor za Božji poziv. Rastući u takvim obiteljima, Drinske su se mučenice kao mlade djevojke odlučile posvetiti Bogu po svetim zavjetima, a vjera i vjernost Bogu u redovničkom životu dovela ih je do časti oltara.

No, život sestara Drinskih mučenica nije bio neka čudesna prisutnost među ljudima. Radile su one obične, kako bismo danas rekli, manje važne poslove, koristeći sve na osobno posvećenje. A može li nešto biti tako maleno i neznatno da po ljubavi ne poprimi obrise vječne vrijednosti? Znamo da se čaša vode pružena s ljubavlju, kao i okrilje prestrašenom i slomljenom može ugrađivati u svetost. Jednostavan je to put koji svatko može slijediti. A mi znamo da bi život bio prazan bez tih malih gesta plemenitosti i nesebičnosti.

Mučenike ne smijemo zaboraviti. Štoviše, pozvani smo slijediti njihov primjer te u prilikama u kojima živimo očitovati spremnost da i sami krenemo njihovim stopama. Iako redovite prilike života ne traže od svih izvanredna djela, znamo da nitko nije pošteđen svakodnevnih izazova, koji traže tiha odricanja i žrtve, svojevrsno trajno mučeništvo, ali i ono krvno.

Drage sestre Kćeri Božje ljubavi, proslava naših sestara Mučenica nosi u sebi veliku poruku vašoj Družbi i čitavoj Crkvi. U izričaju „Ako je Bog za nas, tko će protiv nas?“ (Rim 8,31), sveti Pavao nas u poslanici Rimljanima ohrabruje da ne malakšemo na putu spasenja. Drinske mučenice nisu tražile mučeništvo, ali vjernost Evanđelju stavile su ispred svoga života. Sjedinjene s Isusovom smrću mogle su se suočiti s mučeništvom. Molimo zagovor Drinskih mučenica za Družbu Kćeri Božje ljubavi, za zemlju Bosnu i Hercegovinu, za Crkvu i hrvatski narod. Neka Gospodin po njihovu zagovoru udijeli nova redovnička zvanja Družbi Kćeri Božje ljubavi, kao i drugim našim muškim i ženskim redovničkim zajednicama da, po primjeru i zagovoru Drinskih mučenica, odvažno svjedoče svoj Bogu posvećeni život.

Ljubav je mjerilo svega

Sarajevo – Iz homilije vojnog biskupa u Bosni i Hercegovini mons. Tome Vukšića, 15. prosinca 2011. u crkvi Kraljice svete krunice

Ljubav je mjerilo svega – tako nas uči Evanđelje. A najveći dokaz ljubavi jest davanje vlastita života iz ljubavi. Stoga katolička vjera svakoga mučenika doživljava, razumije i časti kao posvema ostvarena kršćanina, do kraja zreloga u ljubavi... Kršćanski se mučenici razlikuju od drugih oblika življenja kršćanskih kreposti upravo po tome što su ljubili po svaku cijenu, pa i najvišu, do krajnje granice, darujući vlastiti život. Baš kao Krist! I sve iz ljubavi. Čak i prema svojim progoniteljima.

U svjetlu toga nauka, pet sestara s Drine su kršćanske mučenice ne prvenstveno zato što ih je netko ubio iz mržnje prema moralnim vrijednostima, kao što se to stvarno dogodilo, nego zato što su one iz ljubavi prema tim istim vrijednostima radije prihvatile smrt negoli pristale na gaženje istih. U tome su, kao i svi drugi mučenici, velika pouka našem vremenu, u kojemu te vrjednote, za koje su one dale život, tako često bivaju gažene.

Osim velikog primjera vjernosti, ove „naše“ mučenice poziv su da još više poštujemo „svoje“ mučenike kojih nije manjkalo ni u jednom vremenu ove krajevne Crkve. I ovo je druga velika poruka Drinskih mučenica. Potrebno je na crkven način otkriti i više poštivati domaće mučenike. Baš onako kako je nekada davno pisao sv. Maksim, prvi torinski biskup:

„Braćo, ako već treba da s velikom pobožnošću slavimo nebeski rođendan svih svetih mučenika, pogotovo nam valja sa svim štovanjem svetkovati blagdan onih, koji su u našim mjestima svoju krv prolili. Jer mučenik, kad trpi, ne trpi samo za sebe nego i za sugrađane. Za sebe naime trpi radi nagrade, a za sugrađane radi primjera; za sebe trpi radi pokoja, za sugrađane radi spasenja. Blaženi dakle mučenici niti su za sebe živjeli, niti su za sebe umrli. Nama su, naime, dobrim životom ostavili primjer vladanja, a hrabrim podnošenjem muka primjer trpljenja. Zato je Gospodin htio da po svem svijetu na različitim mjestima trpe mučenici, da nas kao prikladni svjedoci, kao po nekoj nazočnosti vjere, primjerom svoje ispovijesti oduševljavaju; da ljudska slabost, koja uslijed duljeg slušanja jedva već vjeruje Gospodnjem propovijedanju, bar po neposrednom svjedočanstvu očiju uzvjeruje mučeništvu svetih.“

Detalj reljefa u crkvi Kraljice sv. krunice

Ispit vjere

Goražde – U župnom centru sv. Dominika, 15. prosinca 2011., kardinal Vinko Puljić slavio je prvi spomendan blaženih Drinskih mučenica u zajedništvu s banjalučkim biskupom Franjom Komaricom i osmoricom svećenika, u prisutnosti župljana, hodočasnika i redovnica iz Sarajeva. Tom prilikom izrekao je prigodnu propovijed.

S posebnim osjećajem danas ovdje u Goraždu slavimo prvi puta blagdan blaženih Drinskih mučenica, i to na mjestu njihova mučeništva... Neprijatelj koji želi slomiti ono sveto u nama prvo ide nagovaranjem, želi pridobiti naklonost i kad vidi da je ne može dobiti, onda počinje agresivnošću. Čovjek se divi tom trenutku u kojemu je trebalo izabrati što učiniti. To je trenutak suradnje s Bogom. Radije smrt, nego pogaziti ovo što je sveto u meni. U onom trenutku kad izabiru skakati kroz prozor, uzvikuju: „Isuse, pomози, spasi nas!“ On je bio u njihovim srcima pa je mogao biti i na usnama. Da nije bio u srcu, ne bi ga se sjetile spomenuti ni usnama.

One su nam svijetli primjer u životu. Svatko od nas svaki dan polaže ispit vjere. Polažemo ispit vjernosti, ispit ustrajnosti, ispit odanosti. „Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove“ (Rim 8,35). Tu je naša snaga – u ljubavi Kristovoj.

Isus je rekao: „Tko hoće za mnom neka uzme svoj križ i neka me slijedi“ (Mt 16,24). Mi koji puta možemo birati križeve, a koji puta nam ništa ne preostaje nego to što nam je na životnom putu prihvatiti kao naš vlastiti put. Tada zapravo mi vjerno slijedimo Krista. Uzeti križ znači umirati iz ljubavi. Lijepo je to govoriti, a kada dođe trenutak da moram svojom krhkošću dokazati da ja tu ljubav nosim, tada ja polažem ispit vjere. Svi osjećamo da nam je potrebna jača vjera. Nije Isus slučajno svojim učenicima uputio prijekor: *Malovjerni!* Jer ljudi radije vjeruju ono što vide, i oslanjaju se na ono što je prolazno.

Naša je sigurnost opredijeljenost za Krista, Bog je naša sigurnost. *Isuse, spasi nas...* da u našoj nesigurnosti budemo vjerodostojni svjedoci da smo tvoji. Da budemo prozračni, kako bi se iz naših života mogla iščitati naša opredijeljenost za tvoje evanđelje, za tvoj križ, za nadu u tebe – da si ti naša sigurnost.

Slavlje u Mađarskoj

Svečano misno slavlje, 15. prosinca 2011., predvodio je kardinal Peter Erdő

Prvi spomendan blaženih Drinskih mučenica proslavljen je i u Budimpešti, a predvodio ga je ostrogonsko-budimpeštanski nadbiskup kardinal Peter Erdő. Osim sestara Kćeri Božje ljubavi iz Budimpešte i cijele Mađarske u kojoj djeluju od 1919., slavlju su se pridružile i sestre iz Hrvatske. Za ovu proslavu pristigao je i autobus hrvatskih hodočasnika iz Pečuha, a među njima bila je i pranećakinja bl. s. Bernardete Banja, čiji su roditelji podrijetlom iz Mađarske. Za vrijeme mise sestre su na hrvatskom jeziku otpjevale tri pjesme posvećene bl. Drinskim mučenicama. Hrvatski hodočasnici brzo su prihvatili pripjev jedne od tih pjesama: „Vi i nama pokažite put kroz sjajne rajске dveri! Vi, blažene mučenice! Vi, ljubavi Božje kćeri!“

Kardinal Erdő je u svojoj homiliji povezo mučeništvo sestara s Kristovom žrtvom: „U opisu njihova mučeništva čitamo da je njihova odjeća bila razdijeljena nakon što su bile ubijene. U tome prepoznajemo dirljivu sličnost s mukom Isusovom. Dijeljenje njegove odjeće za evanđeliste je značilo ispunjenje proroštava o Mesiji: ‘Haljine moje dijele među sobom i kocku bacaju za odjeću moju’ (Ps 22,19). Ponekad nam i jednostavne stvari pokazuju istinsku stvarnost događaja i što oni znače u povijesti spasenja. Mučeništvo sestara u Goraždu povezano je s Kristovom žrtvom na križu. Već se tada, kad su im oduzeli odjeću, pokazao Božji odgovor: Svemogućí je primio njihovu žrtvu života zajedno s Kristovom žrtvom. To je Crkva svečano potvrdila i stoga ih možemo častiti kao blaženice.“

Iz izvješća s. M. Teréz Menyhárt, FDC

Požega • Na prvi liturgijski spomendan bl. Drinskih mučenica, 15. prosinca 2011., požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je svečano euharistijsko slavlje u požeškoj katedrali. Blagoslovio je sliku bl. s. Jule postavljenu na pokrajnji oltar, koju je izradio akademski slikar Tihomir Lončar, te izrazio želju da njezin lik snažno poziva vjernike na vjernost Bogu. Pomognuta zagovorom ove svoje prve blaženice, s. Jule, i njezinih susestara, Biskupija želi rasti u svojoj vjernosti Kristu te snagom njegova Duha pobjeđivati zlo i širiti dobro u svijetu.

Pobjedu ostvarile mučeništvom

Zadar – Zadarski nadbiskup Želimir Puljić proslavio je prvi spomendan u župi *Bezgrešnog začeća BDM u kojoj djeluju Kćeri Božje ljubavi*

S pominjući Drinske mučenice, Crkva veliča bezuvjetnu ljubav prema Bogu „i bližnjemu tih svojih kćeri istinske Božje ljubavi. One su svojom žrtvom pokazale da su ljubav i praštanje jače od mržnje i zla. Tako je njihova palska i goraždanska kalvarija patnje postala istinskim taborom njihove slavne preobrazbe“, rekao je nadbiskup Puljić. Nakon toga je istaknuo da, dok su se ubojice ponašale brutalno, u srcima tih redovnica odzvanjale su riječi apostola Pavla kako ih ništa neće rastaviti od ljubavi Kristove. Pobjedu, po Onome koji ih je uzljubio, ostvarile su mučeništvom, koje je sud povijesti ocijenio herojskim djelom, pobjedom nepovredivosti redovničkog identiteta i dostojanstva žene. Evanđeoski navještaj o Ivanu Krstitelju, koji nije bio slabić ni *trska koju vjetar ljulja*, odnosi se i na blažene Drinske mučenice, rekao je nadbiskup. Osvrnuvši se na slavlje beatifikacije u Sarajevu, zaključio je svoju propovijed riječima: „Proglašenje blaženima Drinskih mučenica bio je znakovit i poučan događaj s nakanom da se ne zaboravi. Bila je to skupna molitva okupljenog puka sa svih strana Europe za mir i budućnost ovog starog kontinenta.“

Split • Generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Ivan Čubelić, za vrijeme svečanosti u splitskoj katedrali sv. Dujma, između ostaloga je istaknuo: „Ovih pet redovnica ostavilo je svijetli trag koji je i nama danas izazov i poziv da ostanemo vjerni. Zato ćemo od sada moliti sestre za zagovor da nam svojom molitvom isprose vjernost, odanost i ustrajnost u okolnostima našega života, da svatko u svojoj generaciji posvjedoči ono na što smo pozvani: da budemo djeca Božja ne samo riječju nego i djelima.“

Prvi spomendan i novi vitraj

U Novom Travniku, u župi Presvetog Trojstva, vjernici se redovito okupljaju na molitvu svakog 15. u mjesecu kako bi se nadahnjivali i utjecali se zagovoru bl. Drinskih mučenica. Svečano i molitveno proslavljen je i njihov prvi spomendan, na kojemu je sv. misu predvodio postulator kauze mons. Marko Tomić, a koncelebrirali su domaći župnik Žarko Vujica i još trojica svećenika. Tom je prigodom blagoslovljen novi vitraj Drinskih mučenica, postavljen na prozor crkve, veličine 7x3 metara. Vitraj je izradio akademski slikar Anto Mamuša.

Župljanka blaženica

U Starom Petrovom selu, u župi rođenja i krštenja blažene s. Jule Ivanišević, požeški biskup Antun Škvorčević slavio je prvi spomendan Blaženica svetom misom u koncelebraciji svećenika okolnih župa te u nazočnosti mnoštva vjernika. Prije svete mise bio je molitveno-meditativni program koji su vodili i animirali župljani. U pozdravnom govoru župnik Antun Prpić naglasio je kako je 2011. godina posebno bogata za njihovu župu, osobito darom nove Blaženice, domaće župljanke s. Jule iz Godinjaka. Vjeruje da će slavljem njezina prvog spomendana jače zaživjeti štovanje Blaženica ne samo u župi već i u biskupiji.

Biskup je istaknuo da „ono što je bilo Božje u tim redovnicama, ostalo je snažno u pamćenju onog Božjeg naroda u Bosni i Hercegovini, koji je te žrtve vjernosti poštivao, pa je pokrenut proces za njihovu beatifikaciju“, a njegov svečani završetak proslavili smo zajedno u Sarajevu, na dan beatifikacije. Biskup je vjernicima župe uputio dvije čestitke. Prvu, što je s. Jula, njihova župljanka, postala blaženica i drugu, što prvi puta slave njezin spomendan u župi i crkvi njezina krštenja. Naglasio je kako je tu na svoj način započela njezina vjernost Bogu, kad je kroz krštenje bila uronjena u otajstvo Isusove muke, smrti i pobjede. Vjerna toj Isusovoj mucu, smrti i pobjedi, u svom redovničkom opredjeljenju, nije ubojstvom mogla nestati, nego je oživjela u njegovoj pobjedi i u njoj je danas pred nama. Biskup je tom prigodom blagoslovio sliku bl.s. Jule

Iz izvješća Višnje Mikić

Dubrovnik • U crkvi sv. Mihajla na Lapadu sv. misu predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić, u koncelebraciji više svećenika. Biskup je blagoslovio sliku bl. Drinskih mučenica, dar obitelji koja želi ostati anonimna. Pozvao je vjernike da žive svjesnije svoj kršćanski poziv te budu svjedoci Božje ljubavi u ovom svijetu, kao što su to bile, životom i smrću, blažene Mučenice.

Slovenija • U većini župa biskupije Novo Mesto slavljene su 15. prosinca 2011. svete mise na čast novih Blaženica, a osobito s. Antonije Fabjan i s. Krizine Bojanc koje su porijeklom iz te biskupije. Tjedan dana ranije, u župi Žužemberk, blagoslovljena je prva kapela blažene s. Antonije. U kapeli je njezina slika, djelo slovenskog akademskog umjetnika Tomaža Perka.

Albanija • U katedrali u Skadru svečanu sv. misu predslavio je nadbiskup Angelo Massafra, a sudjelovali su svećenici redovnici, redovnice i vjernici.

Prvi liturgijski spomendan Blaženica svečano je proslavljen u mnogim katedralama, crkvama i kapelicama, osobito u mjestima gdje djeluju Kćeri Božje ljubavi, u domovini i u svijetu.

Zahvalno hodočašće u Rim

Kćeri Božje ljubavi organizirale su zahvalno hodočašće u Rim od 28. do 30. studenoga 2011. kako bi, zajedno s kardinalom Vinkom Puljićem, izrazile zahvalnost papi Benediktu XVI. za beatifikaciju Drinskih mučenica. Sestre su u Rimu odsjele u svojoj generalnoj kući u Grottaferrati, a sljedeći su dan razgledavale znamenitosti i kršćansku baštinu grada Rima te pohađale sveta mjesta. U srijedu, 30. studenog prisustvovala su općoj audijenciji, na kojoj su se sestrama iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine pridružile i brojne druge koje žive i djeluju u Rimu i okolici. Nakon kratke kateheze, Papa je uputio pozdrav pojedinim skupinama hodočasnika, među kojima je na hrvatskom jeziku pozdravio i prisutne Kćeri Božje ljubavi:

Najsrdajnije pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, a osobito sestre Kćeri Božje ljubavi, praćene kardinalom Vinkom Puljićem. Vaše hodočašće je zahvala za nedavnu beatifikaciju u Sarajevu vaših pet sestara koje su podnijele mučeništvo za vrijeme Drugoga svjetskog rata. Dok zahvaljujemo na njihovu svjedočanstvu, molimo Boga da nam podari hrabrost i ustrajnost u našem sluzenju.

Nakon opće audijencije Papa je primio u zasebnu audijenciju kardinala Puljića i vrhovnu glavaricu Družbe s. Lucynu Mroczek.

Zahvala za beatifikaciju u Hamiltonu

Na sam dan beatifikacije Drinskih mučenica, 24. rujna 2011., u hrvatskoj crkvi sv. Križa u Hamiltonu misu zahvalnicu predvodio je biskup Douglas Crosby. U koncelebraciji su sudjelovali župnik i domaćin slavlja Marijan Mihoković, župnik mađarske župe sv. Stjepana u Hamiltonu konventualac Laszlo Amasz, te hrvatski svećenici koji tamo djeluju. U proslavu su se uključile i mađarska i slovenska župa. Misni su dijelovi i čitanja, kao i liturgijsko pjevanje, bili višejezični: na hrvatskom, engleskom, slovenskom i mađarskom jeziku. U svojoj propovijedi biskup je istaknuo dosljednost i vjernost novih Blaženica u življenju svoga poziva, na koje se može primijeniti Pavlova misao iz drugog čitanja: biti nasljedovatelji Isusa Krista. Mlade je potaknuo da uče hrvatski, jezik svojih roditelja, i ne stide se svoga narodnog blaga.

Biskupi u crkvi Kraljice svete krunice

Na svom redovnom zasjedanju u Sarajevu, 4. studenog 2011. biskupi Biskupske konferencije BiH molili su svečanu Večernju u čast bl. Drinskih mučenica u crkvi Kraljice svete krunice. Biskupima su se pridružili apostolski nuncij nadbiskup Alessandro D'Errico, svećenici, sestre iz raznih družbi i bogoslovi koji su animirali pjevane dijelove. Večernju je predmolio i prigodnu riječ uputio kardinal Vinko Puljić. Istaknuo je da su kao Biskupska konferencija željeli hodočastiti u crkvu Kraljice svete krunice te potaknuti sve naše biskupijske zajednice u Bosni i Hercegovini da hodočaste na ovo mjesto čašćenja Drinskih mučenica. Izrazio je radost što u BiH imaju blaženike Ivana Merza i Drinske mučenice, koji su nadahnuće i poticaj za svakodnevno svjedočenje vjere i za življenje u zajedništvu. Drinske mučenice su primjer hrabre vjere i istinske zagovornice svima nama u nadvladavanju poteškoća na koje nailazimo.

Slavlje u čast blažene s. Berchmane

U Enzersdorfu nedaleko od Beča, rodnom mjestu blažene s. Berchmane Leidenix, najstarije Drinske mučenice, 20. studenoga 2011. okupili su se mnogobrojni vjernici iz župe, dekanata i šire okolice te Kćeri Božje ljubavi iz austrijske provincije kako bi zahvalili Bogu za dar novih Blaženica.

Biskupski vikar za redovništvo p. Michael Zacherl predslavio je svetu misu u koncelecijaciji osmorice svećenika, podsjetivši sve prisutne da je blažena s. Berchmana primila sakrament krštenja u ovoj crkvi. U propovijedi je istaknuo zalaganje blaženih Mučenica za mir i toleranciju među različitim narodima u Bosni, što je još i danas gorući problem na tim prostorima.

Spomen-ploča na rodnoj kući

Spomen-ploča je svečano otkrivena 15. prosinca 2011.

Iz Beča se kratkom porukom javila s. Magna Andre te nas izvijestila o postavljanju spomen-ploče na rodnu kuću blažene s. Berchmane. Između ostaloga piše: „Rado se sjećamo vašega posjeta rodnoj župi Blaženice u Enzersdorfu u prosincu 2010. godine. Još uvijek smo pod dojmom predivne proslave beatifikacije u Sarajevu. U studenom smo u župi slavili svečano euharistijsko slavlje povodom beatifikacije. Za vrijeme svete mise, na

kojoj je nazočilo više sestara iz Beča, biskupski vikar mons. Scharl blagoslovio je spomen-ploču koja je postavljena na rodnu kuću s. Berchmane Leidenix, najstarije od naših pet blaženica. Dana 23. prosinca 2011. proslavili smo u Beču 70-tu godišnjicu smrti Blaženice.“

Dan Katoličkih škola u Beču

Dana 23. studenoga 2011., prigodom godišnjeg susreta Konferencije viših redovničkih poglavara za Dan katoličkih škola, naš školski centar „Herz Maria Kloster“ (Samostan Srca Marijina) bio je pozvan pripremiti kratko meditativno razmišljanje o beatifikaciji naših pet sestara Drinskih mučenica.

Učenici, ponosno okićeni crvenim šalovima koje smo dobili na beatifikaciji u Sarajevu, započeli su program pitanjima: Što je to Crkva? Tko su sveci i blaženici? Što nama danas govori život ovih pet sestara? Kao odgovore izabrali su tekstove Katekizma za mlade „Youcat“. Najvažnije dijelove pojedinih tema zbor i orkestar isticali su pomno izabranim pjesmama. Djevojčice i dječaci su u radosti i oduševljenju izricali duhovne misli o beatifikaciji, a sve prisutne najviše su dirnuli trenuci tišine za razmišljanje o tekstovima, praćeni laganom glazbom gitare. Dana 15. prosinca 2011., učenici su ponovili ovaj program za svoje roditelje u okviru duhovne pripreme za Božić.

Izvešće s. M. Digne Blochberger, FDC

Kuća Matica FDC u Beču

Crkva Majke Divne koju je dala izgraditi Utemeljiteljica Družbe

Na grobu Majke Utemeljiteljice

s. Ivana Margarin, FDC

U subotu, 24. ožujka 2012., četrdesetak sestara, novakinje i kandidatice krenule su na hodočašće u Beč i Breitenfurt. Uz zahvalu za beatifikaciju Drinskih mučenica, vodila ih je i zahvalnost za dolazak Utemeljiteljice Družbe Majke Franziske Lechner u naše krajeve prije 130 godina. Najprije su posjetile kuću Maticu i crkvu Majke Divne u Beču, a zatim prvu kuću koju je kupila Utemeljiteljica i u kojoj su živjele i djelovale prve *Kćeri Božje ljubavi*. Danas se tu nalazi škola, kojoj je zaštitnica blažena s. Berchmana Leidenix, a vođenje te škole prije nekoliko godina preuzela je nadbiskupija.

Cilj hodočašća bio je Breitenfurt, nedaleko od Beča, i grob Majke Franziske. Okupljene oko Majčina lijesa slušale smo Božju riječ i izrekle molitve za Družbu, Provinciju, nova zvanja, naše obitelji i prijatelje te sve one koje susrećemo. Potom smo ostale u šutnji. U tom trenu osjećale smo da stojimo pred posmrtnim ostacima velike i vrsne žene kakvu spominje i Sveto pismo, koja je pažljivo osluškiivala Božji glas i hrabro slijedila njegova nadahnuća, koja je osnovala Družbu Kćeri Božje ljubavi i na taj način i nama danas podarila veliku duhovnu obitelj, identitet i poslanje. Pohodile smo i kuću u kojoj je preminula, sobu u kojoj je dočekala ispunjenje svoje čežnje – susret s Onim koga je najviše ljubila i komu se potpuno predala.

Molimo i dalje zagovor Službenice Božje u svim našim potrebama i zahvaljujemo Gospodinu za njezin svet život te vizionarski i misionarski duh koji ju je doveo u naše krajeve.

Kapelice Blaženica

Pleternica • U predvečerje prvog spomendana bl. Drinskih mučenica, 14. prosinca 2011., požeški biskup Antun Škvorčević je za vrijeme euharistijskog slavlja blagoslovio kapelicu u samostanu sestara Kćeri Božje ljubavi u Pleternici, posvetivši je u čast tih blaženica.

Biskup je istaknuo kako je to jedini samostan redovnica Kćeri Božje ljubavi u Požeškoj biskupiji, najbliži Godinjaku, mjestu rođenja bl. s. Jule Ivanišević te da on stoga ima posebnu ulogu u nastojanju oko promicanja poznavanja i kulta nove blaženice. U homiliji je istaknuo kako nove blaženice ostaju snažan primjer kako je moguće i u našim sadašnjim uvjetima omogućiti Bogu da ne bude daleko od naših nemoći i promašaja. Pozvao je sve prisutne neka omogućite Bogu da u njima svakodnevno bude prisutan kao u svom najsvetijem prostoru, maloj kapelici. Samostan, pleterničku župu te cijelu Požešku biskupiju povjerio je zagovoru bl. s. Jule i njezinih susestara.

Slovenija • U subotu, 12. svibnja 2012. skupina sestara Kćeri Božje ljubavi iz Zagreba posjetila je župu Ajdovec u Sloveniji u kojoj je od svoje 11 godine pa do odlaska u samostan živjela bl. s. Antonija Fabjan. Riječ dobrodošlice izrekao im je župnik Ciril Murn iz Hinja, iz župe rođenja i krštenja s. Antonije. Sestre su se susrele s rodbinom blaženice, a osobito ih je obradovao razgovor s njezinom nećakinjom Marijom Hren i nećakom Jožom Pižam. U Srednjem Lipovcu posjetile su kuću u kojoj je blaženica živjela sa svojom tetom od svoje 11 godine, nakon mamine smrti. Nakon toga, nedaleko od te kuće blagoslovljena je slika blaženice, koju je naslikao slobodni umjetnik Martin Blatnik, a potom je postavljena u kapelicu posvećenu bl. Drinskim mučenicama. Sliku je blagoslovio župnik Janez Zalatel iz Ajdovca, iz župe gdje je blaženica krizmana. Za vrijeme sv. mise i propovijedi u župnoj crkvi, vlč. Murn je pozvao prisutne vjernike da od Blaženica izmole osobnu preobrazbu i svetost te ih potaknuo da se sa žarom nastavi i u ovom kraju njihovo štovanje, kako bi njihovo svjedočanstvo i danas bilo poticaj mladim djevojkama te i one krenu putem bl. s. Antonije.

Iz izvješća s. M. Sniježne Stjepandić, FDC

Putevima Drinskih mučenica

s. Danijela Škoro, Kćeri milosrđa

Župa Svih svetih iz Blata na Korčuli organizirala je hodočašće *Putevima Drinskih mučenica* od 4. do 6. studenoga 2011. Naša prva postaja bila je Sarajevo, a smještaj u Katoličkom školskom centru gdje smo bili ugošćeni. Jutro smo započeli sv. misom u crkvi Kraljice svete krunice, a predvodili su je don Mijo Nikolić, umirovljeni svećenik Sarajevske nadbiskupije, te don Andro Ursić, župnik iz Supetra, koji je također bio na hodočašću s hodočasticama s Brača. Uz vodiča, gospodina Lea Valenta razgledali smo mnoge znamenitosti Sarajeva, a nakon toga posjetili Goražde, grad mučeništva naših Blaženica. Posljednje razaranje i strahote ovaj grad prošao je u zadnjem ratu kad su ga pustošili srpski vojnici. Naš vodič gosp. Sead Tafro istaknuo nam je kako je Drina još od starih vremena, nažalost, obilježena kao „krvava Drina“ zbog raznih pokolja i nevolja, pa tako su je natopile svojom krvlju i naše blažene Drinske mučenice.

Posjetili smo i zgradu koja je danas osnovna škola, a nekada je bila vojarna iz koje su kroz prozor skočile Drinske mučenice, želeći pobjeći od nasrtaja nasilnih četničkih vojnika. Sjećajući se njihovih svetih života, zapalili smo pet svijeća i bacili pet crvenih ruža u Drinu te izmolili litanije, njima u čast, preporučivši se u njihov zagovor. Preporučamo sve zagovoru naših Blaženica, a osobito napaćenu i krvavu Bosnu, u kojoj nikad mira nema, kako je i sama bl. s. Jula u svom posljednjem pismu pisala.

Osobita mi je čast i zadovoljstvo predvoditi skupinu hodočasnika, Hrvatsku katoličku udrugu medicinskih sestara i tehničara Požeške biskupije – hodočastiti stazama Kćeri Božje ljubavi. Ponosni smo da je među tim svetim djevicama i s. Jula Ivanišević, prva blaženica iz naše biskupije. Vjerujemo da će nas zagovor mučenica ohrabriti na našim svakodnevnim putevima. Obećavamo svim živućim sestrama našu iskrenu molitvenu potporu.

p. Zvonko Šeremet, SCJ

Hodočašće djevojaka iz Hrvatske

s. Danica Sanader, v FDC

Od 27. do 29. travnja 2012. godine 45 djevojaka iz raznih mjesta u Hrvatskoj – iz Zagreba, Petrinje, Dugog Sela, Sv. Ilije kod Varaždina, Koprivnice, Križevaca, Siska, Velike kod Požege i Splita – zajedno s pet sestara iz Družbe Kćeri Božje ljubavi, hodočastile su putevima bl. Drinskih mučenica. Tijekom protekle godine na duhovnim obnovama sestre su im kroz kateheze, meditacije i na druge načine približile svet život i mučeničku smrt Blaženica, pa je bilo logično da prije završetka školske godine posjete i mjesta gdje su sestre živjele za Boga i bližnjega i gdje su, ustrajući u vjernosti Bogu i redovničkim zavjetima, žrtvovalе svoj život u obrani tih neprolaznih vrjednota.

U petak navečer u crkvi Kraljice sv. krunice sudjelovale su na misi, a kasnije im je prikazan film o dolasku Kćeri Božje ljubavi u Bosnu i o njihovu 130-godišnjem djelovanju na tim prostorima. Drugi dan su pohodile Pale, mjesto gdje se nekada nalazio samostan, a u župnoj crkvi izmolile su Križni put posvećen Blaženicama, jer je upravo na Palama te ratne 1941. započeo njihov križni put do Goražda i Drine. Navečer im je, nakon mise u crkvi Kraljice sv. krunice i večere, održana kateheza o djevičanstvu, a potom su u četiri skupine imale priliku još više produbiti smisao i veličinu tog evanđeoskog savjeta kroz razgovor sa sestrama.

U nedjelju 29. travnja pohodile su Goražde. Nakon mise molile su i pjevale na obali Drine, slaveći Boga koji slabim ljudima daje snagu da mogu za njega svjedočiti kao što su to učinile i Drinske mučenice. Ušle su i u školu, nekadašnju vojarnu, u prostoriju u kojoj su Blaženice provele posljednje trenutke života. U tišini su molile njihov zagovor za sve mlade koji prolaze kroz razne napasti i kušnje u svom životu.

Ovo ih je hodočašće sve duhovno obogatilo, ojačalo ih u vjeri i potaklo ih na ustrajnu vjernost Bogu i krsnim obećanjima.

Moji uzori

bogoslov Boštjan Gorišek, Slovenija

Moja rodna župa Ajdovec dala je mnogo duhovnih zvanja, a među njima i dva svetačka uzora koji su na mom životnom putu, kao bogoslovu, veliki blagoslov. Još sam za vrijeme studija upoznao lik svoga vršnjaka časnoga slugu Božjega Janeza Gnidovca. Njegov me svet život potaknuo na euharistijsku pobožnost, a njegova poniznost, koja je izražena i u njegovu biskupskom geslu „Svima bijah sve“ (1 Kor 9,22), potiče me da budem dobar prema svima.

Blažene Drinske mučenice, a osobito bl. s. Antoniju Fabjan upoznao sam kad sam odlučio odgovoriti na Božji poziv i zaputiti se putem svećeništva. Bilo je to na početku bogoslovije, kada sam bio na razgovoru kod novomeškog biskupa mons. Andreja Glavana. Biskup me obradovao viješću o beatifikaciji Drinskih mučenica, među kojima su i dvije Slovenke – jedna iz moje rodne župe. Tada sam prvi puta čuo za njih. Počeo sam se nadahnjivati na njihovu svjedočanstvu za Krista. U to vrijeme u mojoj župi se počelo razmišljati o oltarnoj slici i o tome što bi na njoj bilo prikazano. Predlagao sam da pokraj glavnog motiva, a to je Presveto Trojstvo, dodamo još naše velike svetačke uzore, kao što su: bl. mučenik Lojze Grozde, sluga Božji Janez Gnidovec, bl. Ivan Pavao II. i bl. mučenica s. Antonija Fabjan – što je i učinjeno.

Organizirali smo i hodočašće na beatifikaciju u Sarajevo, što mi je ostalo u vrlo lijepom sjećanju. Uoči beatifikacije, sudjelovali smo na bdijenju u crkvi Kraljice sv. krunice gdje smo kroz meditaciju i pjesmu, molitvu krunice i scenske prizore mogli upoznati život i mučeništvo blaženih sestara. Bila mi je osobita čast da sam kao predstavnik Slovenaca predmolio deseticu krunice na slovenskom te u posudu u kojoj je posađena palma dodao grudu slovenske zemlje. Kao i sve druge hodočasnike iz Slovenije i mene je dirnula svečana misa beatifikacije u dvorani Zetra. Posebno lijep događaj bio je susret sa sestrama Kćeri Božje ljubavi, koje su svojim oduševljenjem i radošću pokazale karizmu Blaženica. Svi ti događaji i molitve pomogli su mi upoznati njihov svet život, a osobito snažno svjedočanstvo za Krista u trenutku kušnje. Zahvalan sam Bogu što potječem iz kršćanske sredine i što imam tako velike zagovornice kod Boga. Na svom putu prema svećeništvu osjećam njihovu blizinu i želim slijediti njihov primjer te tako služiti Bogu i ljudima.

Malo Lipje, rodno mjesto blažene s. Antonije

Prisutnost na svakom koraku

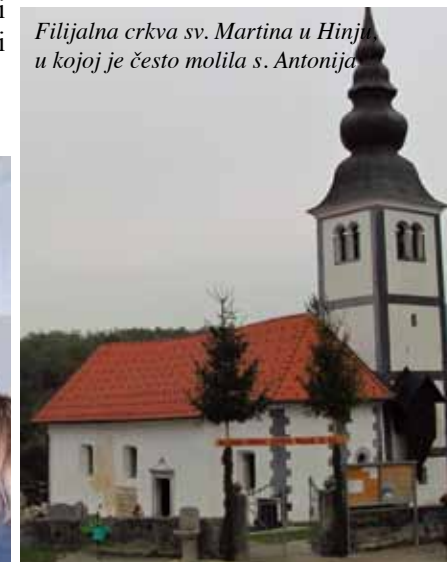
vič. Ciril Murn, Slovenija

Drinske mučenice doživljam kao veliki blagoslov, najprije za mene osobno kao i za sve vjernike župe Hinje u kojoj je rođena i krštena bl. s. Antonija Fabjan. Teško je riječima opisati što sam doživio kada je u siječnju 2011. stigla vijest iz Rima da je Papa Benedikt XVI. potpisao dekret kojim je priznao i potvrdio Drinske mučenice blaženima... Nakon toga slijedile su pripreme za beatifikaciju. Jako su me razveselile prve prijave hodočasnika iz Slovenije koji će sudjelovati na slavlju beatifikacije u Sarajevu. Svaka najava novog autobusa bila je za mene osobita radost. Tražili smo informacije i o živućoj rodbini naših dviju blaženica.

Najviše od svega dojmila me se večer uoči beatifikacije u crkvi Kraljice svete krunice u Sarajevu, koja čuva spomen na zavjete Blaženica, tako i naših dviju sestara Slovenki. Molitveno bdijenje i sve što je bilo s tim povezano, bilo je nezaboravno! Sama beatifikacija bila je istinska manifestacija vjere i svjedočanstva svih nazočnih, a osjećala se i snažna prisutnost bl. Drinskih mučenica. Iskrena zahvala svim organizatorima. Svi hodočasnici su se vratili svojim kućama ispunjeni srećom i nutarnjom radošću, o čemu se još dugo razgovaralo na svim našim kasnijim sastancima i susretima.

U rodnoj župi bl. s. Antonije mnogi se u svojim molitvama i nevoljama preporučuju zagovoru svih pet mučenica, a osobito domaćoj župljanki. Ja osobno doživljam na svakom koraku njihovu prisutnost i pomoć, posebno u trenucima kušnje i klonulosti. Preporučam im našu župu, osobito mlade, ovogodišnje krizmanike i prvopričesnike, bolesnike i sve koji trpe, kako bi po zagovoru Blaženica lakše podnosili svoje trpljenje i živjeli u povezanosti s njima i međusobno. Ne prođe mi ni jedan dan bez pomisli, molitve i zahvale bl. Mučenicama. Tu povezanost osjetim osobito u uspjesima, a još više u neuspjesima, koje doživljava svaki svećenik. Povezanost s njima je velika snaga i potpora u svakodnevnom djelovanju i poslanju.

Hvala blaženim Drinskim mučenicama!

Filijalna crkva sv. Martina u Hinji, u kojoj je često molila s. Antonija

Postale su mi kao bliska rodbina

vlč. Jan Zajac, Poljska

Dijecezanski sam svećenik krakovske nadbiskupije, zaređen 1971. od bl. Ivana Pavla II., s kojim sam imao čast i radost surađivati kao mladi svećenik, kapelan, na dvjema župama. Osim toga, bila je još prilika bliske suradnje u radu s mladima u vidu ljetovanja vezanih uz duhovne vježbe. Suradnja s njim bila je prava radost, sve nas je oduševljavao za dušobrižnički rad.

Prije petnaest godina došao sam ovdje u planine, gdje nam je upravo prije par godina vraćeno staro mjesto (iz 1928.) za ljetovanje mladih iz *Sodalicije Marijanske*, koje nam je bilo oduzeto nakon drugoga svjetskog rata. U sklopu centra nalazi se i lijepa crkva od drveta i kamena, sagrađena u jubilarnoj 2000. te posvećena bl. Ivanu Pavlu II. Centar može primiti oko 150 osoba. Budući da smo na visini od 840 metara, u blizini su skijaške staze, pa zimi, osim za duhovne vježbe, dolazi k nama i mnogo skijaša. Kako vidite, ima mnogo sličnosti s Palama i sigurno sam zbog toga bio duboko dirnut poviješću i sudbinom blaženih sestara.

Prošle godine, upravo u siječnju, došla mi je vijest o njihovoj skoroj beatifikaciji. Jako sam se oduševio i potražio više podataka o Marijinom Domu na Palama te o životu i mučeništvu sestara. Odmah sam uvidio sličnost i osjetio njihovu povezanost s mojim poslanjem ovdje, koje je isto tako služenje u jednoj planinskoj „Božjoj postaji“.

Više od godinu dana svakodnevno im se molim, s velikim povjerenjem i nadom, u svojim mnogim potrebama i teškoćama, jer njima je sigurno poznata sudbina ovog posla i zvanja koje ja ovdje vršim. Osjećam njihovu blizinu i ohrabrenje koje mi dolazi kad god im se obratim. Postale su mi kao bliska rodbina. S radošću vam mogu saopćiti, a to ponosno govorim i drugima, da sam se uputio i na beatifikaciju u Sarajevo! Od tada u džepu košulje nosim njihovu malu sličicu. Osjećam da po njihovu zagovoru dolazi meni, i svima nama ovdje, Božja pomoć.

Blaženica nam je putokaz

sjemeništarc Tomislav Ditrih, Veliki Grđevac

Gospodine, učini me oruđem svoga mira, gdje je tama da donosim svjetlo... Daj da ne tražim da drugi mene ljube, nego da ja ljubim druge... Stihovi ove poznate molitve na neki su način geslo svih svetaca i blaženika koji su usred materijalnih i prolaznih ponuda ovoga svijeta uspjeli pronaći sebe, sačuvati neokaljanim ono što čovjeka čini čovjekom, a to je besmrtna duša koja stremlje k vječnim stvarnostima.

Sveci su poput znakova na našem životnom putu koji nas upućuju na stvarnost koja je skrivena našim očima, ali je stvarna i zahtijeva da je pronađemo očima duha. Naša je bl. s. Bernadeta upravo takav putokaz i doista imamo razloga biti ponosni na nju. Štoviše, ona pred nas stavlja velik izazov: pokušati je nasljedovati i živjeti vrjednote koje je ona živjela, bez obzira na ograničenosti naše ljudske naravi.

I upravo se u tome sastoji štovanje bl. s. Bernadete i njenih susestara koje se želi utkati u sve župljane Velikog Grđevca. U tu svrhu u župnoj crkvi Duha Svetoga postavljena je slika bl. Drinskih mučenica pred kojom župljani redovito mole. Također se na završetku svake sv. mise moli zagovorna molitva Blaženicama za njihovo proglašenje svetima, koja ujedno i povećava svijest o njihovoj veličini i važnosti.

Glas s Filipina

Život i mučeništvo blažene Jule i susestara, Drinskih mučenica, poticaj su svima nama. Prolijevanjem vlastite krvi blažene Mučenice posvjedočile su svoju kršćansku vjeru. Njihova velikodušnost u darivanju svog života, njihova vjernost, ustrajnost i žar istinski su znakovi Božjeg djelovanja kojima on želi u nama probuditi isti žar, vjernost i ustrajnost u življenju vjere unatoč negativnim situacijama u današnjem društvu. Kao uzorne redovnice one su primjer svima nama koji služimo Crkvi u različitim staležima. Vjerujemo u njihov zagovor posebno za mlade i bolesne. Želimo promicati pobožnost Drinskim mučenicama jer su one suvremene svjedokinje vjernosti i vjere.

Uslišanja po zagovoru Blaženica

Tumor je nestao

Šaljem vam svjedočanstvo o ozdravljenju po zagovoru Drinskih mučenica! Prošle godine, 29. ožujka, saznala sam da bolujem od maligne bolesti koja je već uzela maha i stavila moj život pod veliki upitnik. Radilo se o Hodgkinovom limfomu, tumoru limfnih čvorova koji je već bio metastazirao. Nakon nepuna tri tjedna hospitalizacije, započela sam s kemoterapijama.

Osjećala sam se zaštićenom i znala sam da križ koji nosim zasigurno nije teží od onoga što mogu podnijeti... Ni u jednom trenutku nisam pomislila odustati, već sam uz iskrene molitve rodbine, prijatelja i ostalih molitelja, kojih je bilo zaista puno, kao i uz mise župnika Damira, hrabro koračala dalje.

Nakon svega dva ciklusa kemoterapija, po zagovoru Drinskih mučenica kojima su se molile devetnice, tumor je na opće čuđenje liječnika nestao. Zapitkivali su me što sam to uz kemoterapiju uzimala, a moj jedini odgovor bio je: „Molitvu i vjeru.“

Sama beatifikacija Drinskih mučenica bila je 24. rujna 2011. u Sarajevu, svega dva dana nakon kemoterapije. Ponovno sam putem molitava dobila snagu, otišla u Sarajevo i zahvalila Blaženicama na uslišanim molitvama.

Ana K., Mala Jazbina kod Samobora

One su je odvele pred lice Božje

Moja mama Ivanka oboljela je u rujnu 2010. od neizlječive bolesti nazvane melanom. Tumor je prvo bio na vlasištu, zatim se proširio na limfne čvorove, te su metasaze zauzele oba plućna krila. Metastaze su bile po cijelome tijelu, nisu se mogle sve ni otkriti... Kada su metastaze prešle na mozak, mama se počela gubiti, te je često nismo razumjeli, a ni ona nas. Dana 21. listopada 2011. ujutro pozvala je tatu i rekla mu da mora ići, da se ničega ne boji i zna kamo ide. Rekla mu je da pozove svećenika, te je pozvala cijelu obitelj i svakome je od nas podijelila savjete. Bio je to njezin oproštaj. Tog je dana bila potpuno svjesna svega, što je bilo čudo. Nakon toga potpuno se izgubila i više nitko s njom nije mogao pričati. Bila je to Božja milost. Znala je da je taj dan morala obaviti ispovijed i razgovor sa svojom djecom i suprugom. Kasnije je bilo sve teže. Polako je gubila funkcije jednu po jednu. Često je dobivala epileptične napade, što bi joj znatno pogoršalo stanje, no, dogodilo se još jedno čudo: nije imala bolova. Naša župa molila je devetnicu blaženim Drinskim mučenicama za moju mamu. U miru i tišini preminula je 15. prosinca 2011., na blagdan blaženih Drinskih mučenica. One su je odvele pred lice Božje.

Marina K., Petrinja

S djetetom i s trudnoćom sve u redu

Kad sam se te nedjelje probudila i ustala iz kreveta, na stolu sam ugledala knjižicu Drinskih mučenica. Uzela sam je u ruke i počela čitati. Počela sam od svjedočanstava, a jedno me osobito dirnulo. Bilo je to svjedočanstvo majke kojoj je zbog komplikacija pri porodu život djeteta bio ugrožen. U pamet su mi se urezale riječi koje joj je uputila s. Nevena kad je saznala što se dogodilo: „Ne brini, Drinske mučenice će to riješiti!“ Te su mi riječi cijeloga dana odzvanjale u glavi.

Istoga dana, navečer oko 22 sata, doživjela sam prometnu nesreću. Jedino čega se sjećam je vrisak i šok, jer pored mene u autu kao suvozačica sjedila je moja sestra koja je bila u šestom mjesecu trudnoće. Na sebe nisam ni pomislila, već na nju i na dijete koje nosi. Strah da im se nešto ne dogodi potpuno me paralizirao. U potpunom šoku nisam reagirala na ljude oko sebe, nego sam u sebi ponavljala: „Što ako se djetetu nešto dogodi?“ A onda sam se počela moliti Drinskim mučenicama. U tom trenutku nisam se mogla sjetiti svih riječi molitve, ali sam molila i samoj sebi govorila: „Ne brini, Drinske mučenice će to riješiti!“ Uza sav strah koji sam osjećala, predala sam se njima i čekala što će nam liječnici reći.

Čekanje pred bolničkim vratima bilo je kao vječnost, a onda su se konačno vrata otvorila. Pozvali su nas unutra i rekli da je s djetetom i s trudnoćom sve u redu. Bila sam presretna! Nakon izlaska iz bolnice odmah sam otišla u katedralu zahvaliti što su moje molitve uslišane. Često samoj sebi postavljam pitanje da li bih, da sam išla drugim putem, izbjegla nesreću, ali duboko u sebi znam i vjerujem da su mi Blažene sestre još toga jutra dale znak s neba i potvrdile svoj odgovor i moć pred Bogom. Zahvaljujem im od sveg srca i molim da me i dalje zagovaraju kod Boga u svim potrebama i da budu uz moju sestru kada će dijete donositi na svijet. Hvala vam, blažene Drinske mučenice!

Marija D., Zagreb

Molitva koja mi je promijenila život

I ja sam jedna od mnogobrojnih kojima je ova molitva promijenila život. Inače sam vjernica, i sve ono što radim u školi, ali i općenito, prvo posvetim Bogu, a onda s oduševljenjem prionem na posao. Vidjela sam u svojoj župi ovu molitvu sestara Kćeri Božje ljubavi, na sam blagdan Drinskih mučenica, i uzela je, tek onako, da je imam sa sobom. Jednu večer, pritisnuta problemima, u razgovoru s Bogom, odlučila sam moliti sestre Julu, Berchmanu, Krizinu, Antoniju i Bernadetu za pomoć.

Iskreno, nisam odmah vjerovala da će mi to pomoći, no nakon nekog vremena, stvari su se počele mijenjati nabolje. Problem po problem počeo se rješavati. Nisu to bile neke velike molitve, nego prvenstveno za moje probleme u školi, za moju sestru, roditelje...

Nakon što sam vidjela da svaka moja molitva Blaženicama stvarno utječe na moj život a i na živote ljudi oko mene, obećala sam da ću učiniti sve (nakon što sam na poledini vidjela da to mogu priopćiti) kako bih stupila u kontakt s nekim s ovih adresa. I evo, nadam se da sam svojim malim doprinosom potakla mnoge da se ne stide reći da je zagovor Drinskih mučenica moćna utjeha u životnim nedaćama i problemima. Od tada, svaki put kada me pritisnu problemi, rješenje kojih teškoća nalazi se u molitveniku, na mome pisaćem stolu.

Petra Z.

Katja P. iz Solina piše: Po zagovoru Drinskih mučenica ozdravila sam od bolne i neugodne bolesti. Teško sam došla do crkve gdje sam dobila njihov bilten. Odmah sam ih s povjerenjem pozvala u pomoć i bila u kratkom vremenu uslišana. Bolest se povukla bez ikakvih posljedica. Zahvaljujem im i stavljam se i dalje pod njihovu moćnu zaštitu. Drinske mučenice, molite za nas!

Zahvale

darovateljima za kauzu

Jasna Kostić, Zagreb; Mirta Špear, Zagreb; Odašiljači i veze d.o.o.; Ranka Puškarić, Vunderl; Josipa Rudman; Blanka Kralj, Oroslavlje; obitelj Ursić; Hrvatska katolička misija i fra Petar Čirko, Berlin; Danica Šmeler, Zaprešić, Zagreb; vlč. Mladen Benko, Veliki Grđevac; darovateljica iz Granešine, Zagreb.

Zahvaljujemo svima koji molitvom i dobrovoljnim priložima podupiru kauzu bl. Drinskih mučenica!

Drinske mučenice

O, blažene li ste mučenice s Drine, što po molbi vašoj nova radost sine

u duše i srca mnogih nevoljnika, što kleknuše s vjerom ispred vašeg lika.

Jer, vaša je žrtva Bogu tako mila, da je ljubav vašu svijetu poklonila,

pa kroz ruke vaše sve nas k sebi privi, da i naša ljubav s Bogom čvršće živi.

A nebeski Otac što o svem se stara, uzdignu vas na čast i slavu oltara.

Ana Šušković

Molitva

za proglašenje svetima

bl. Drinskih mučenica

Gospodine Bože,
ti si blažene Drinske mučenice,
sestre Julu, Berchmanu, Krizinu,
Antoniju i Bernadetu
obdario milošću redovničkog
zvanja i snagom da svoju vjernost
i ljubav prema tebi potvrde
prolijevanjem krvi.
Udijeli i nama postojanost u
vjeri da se, i uz cijenu trpljenja,
ne odijelimo od tebe.

Ponizno te molimo da ove svoje blaženice pridružiš zajedništvu svetih sveopće Crkve da bismo još odvažnije slijedili primjer njihova života i iskusili njihov moćni zagovor u svojim potrebama i životnim borbama. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Tko po zagovoru blaženih Drinskih mučenica u duhovnim i tjelesnim potrebama zadobije koju milost, molimo neka javi na jednu od sljedećih adresa:

- Provincijalat Kćeri Božje Ljubavi, Nova ves 16, 10000 Zagreb
- Kćeri Božje Ljubavi, Ivana Cankara 18, 71000 Sarajevo
- Vicepostulatura Drinskih mučenica, Granešina 7, 10040 Zagreb

E-mail: kauza.dmucenice@gmail.com
www.kblj.hr/drinskemucenice

Novčane priloge možete slati na naše račune u Privrednoj banci:
Broj kunskog računa: Privredna banka Zagreb, 2340009-1510357988
Devizni račun: SWIFT: PBZGHR2X, HR24 23400091 510357988

Na poledini: Djevojke iz Hrvatske na Drini